

Sochy

Vladimír Mišík

D **F#7**
Hle tvůj sval jenž opil se tvou krví,
Hmi **Emi**
teď do kůže se opírá a pěknou vyvádí
A **D**
ty pak s tou kůží vy dva venkovánci
G **A** **D**
žebráte na něj tiše v pozadí
G **A** **D**
a vivat vivat křičíte při jeho pustém tanci
G A D G A D

Ty sochy, které na ryncích svůj kámen vyhřívají
jsou těchto žertů zhola vzdáleny
netečné hluché, jako pivní kádě
drží svůj útvar hezky pohromadě
a ohromují mne být mrtev - dobrá, ale nezadávený.

Dívám se dívám říkáte mi rozkoš
být jezdcem z žuly celý zavalen,
ó jak se deru z toho temna ven,
můj svale opilý oč náhle jsi mi bližší,
protože taková a strašná nehybnost je jen důkaz opilosti vyšší.